

Kıyamet günü haktır. Semalar, yıldızlar, yer, dağlar, denizler, hayvanlar, bitkiler, ma'denler paramparça olup yok olur. O gün semalar parçalanır, yıldızlar dökülür, yer ve dağlar toz duman olur. Bu yok olma kaybolma işi

Ş
İ birinci üfürü

Ş
İle alakalı

İ
D
İ
r. (Sûra birinci üfürüş.) İkinci üfürü

Ş
İle kabirlerinden bütün mahlukat kalkar ve mahşere giderler.

Felsefeciler semalar

İ
n ve y

İ
ld

İ
zlar

İ
n yok edilmesine cevaz vermezler. Ezelî ve ebedî oldukları

İ
yla hükmederler. Sonra gelenleri kendilerini islam zümresinden çıkar

İ
kartt

İ
. Baz

İ
îsâmî hükümleri de yaparlar. (Bu itikadları

İ
yla kafir olurlar).

Şaşılabacak iş ki bazı müslümanlar, bunların bazısını müslüman zanne der-ler. Halbuki bunlar kat'î delilleri ve peygamberlerin icmas ını inkar ederler. Allahu Teala;

"Güneş dürüldüğü zaman, yıldızlar döküldüğü zaman";

"Sema yarılıp Rabbisini dinleyip boyun eğdiği zaman";

"O gün sema açılıp kapı kapı olmuştur." buyuruyor. Bu gibi misaller Kur'an'da çoktur .

Bunlar bilmezler ki sırf Kelime-i Şهادeti söylemek islamda yeterli değildir. Belki zaruretle dinde olduğu bilinen şeylerin tamamını tasdik etmek lazımdır. Küfürden sak ınmak laz ımdır , ki islam İ n tahakkuku o zaman dü Ş ünülebilir. Bunlars İ z iman İ n olmas İ , dikenli ağac İ elle soymak-tan daha zordur. (Sadece dil ile söylemek yetmez.)

Sırat köprüsü haktır, mizan haktır, hesaba çekilmek haktır. Bunların herbirini Sadık Haberci

Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)
haber verdi. Baz

I
cahillerin nübüvvet tavr

I
nı (uslubunu) uzak görmeleri, itibardan dü
Ş
üktür. Peygamberlerin karakteri akl

I
n kavramasından uzakt

I
r. Peygam berlerin bütün haberlerini akla tatbik edip aralar

I
nı uydurmaya çal

IŞ
mak (Ak

I
lla Peygamberliğin durumunu anlamak) Peygamberliği inkar say

I
I
I
r. Burda yap

I
lacak

Ş
ey, Peygamberi taklittir. Bilmezler mi Peygamberlik, akl

I
n anlay

IŞI
na muhaliftir. Belki ak

I
I Peygamberleri taklid olmadan yüksek hedefleri elde etmeye yol bulamaz. Muhalefet etmek,
anlamamaktand

I
r. Muhalefet an-cak anlad

I
ktan sonra yap

I
I
I
r.

Cennet ve Cehennem mevcutturlar. Kıyamet günü bir taife hesaptan sonra cennete girer, bir

taifede cehenneme girer. Cennet ehlinin sevab
cehennem ehlinin azab

I ve

I
ebedîdir, kesilmez. Kesin kat'î deliller bunu kuvvetlendirir.

Fusus kitabının yazarı (Muhyiddin A'rabi) der ki "Herkesin sonunda varacağı yer
rahmet-tir. Allah'

I
n, rahmeti her

Ş
eyi kaplad

I
. Kafirler için azab üç ahkab (3x80 sene) kal

I
rlar. Sonra cehennem onlar için soğuk ve emin olur: İbrahim'e (Aleyhisselam) olduğu gibi.
Allah Subhanehu vadinden dönebilir. Hiçbir kalb erbab

I
kafir-lerin cehennemde ebedî kalacağı

I
nı söylememi

Ş
tir."

(Bu zatın görüşleri) doğrudan uzak vaki oldu. Rahmetin genişliği ve umumîliği, dünyada
mü'min ve kaf irlere yaygındır;

Ahirette rahmetin koku

S
u kafirlerin burnuna ula

Ş
amaz. Allah Teala

Ş
öyle buyuruyor:

"Allah'ın rahmetinden ancak kafirler topluluğu, ümit keser."

yine şöyle buyuruyo;

"Rahmetim herşeyi kuşatmıştır onu müttekîlere ve zekatını verenlere, ayetlerimize iman edenlere yazacağım."

Sanki (Fusus kitabının yazarı) ayetin evvelini okudu, sonunu terk etti. Şu ayette;

"Allah'ın, resullere olan va'dinden döneceğini zannetmeyin."

sözden dönmenin caiz olmaması vaadi üzeredir. (Müjde haberle rinden dönmez, tehditten döner sanmay ın.) Zira sırf vaadler üzere tahsis etmek caiz olmaz. Zira burdaki vaad, resullerin tasarruflar ve küffar üzere galip olmalar d r. Bu zaten vaad (müjde) ve vaidi (tehdid)i içine al r. Resullere vaad, küffara vaîd (tehdit) tir. Bu ayet vaadden ve vaiden dönmenin yok olduğuna delalet eder. Bu ayet, bu zat n (Fusus kitabının yazar) aleyine Ş ahittir, lehine değil. Ayr ca vaadden dönmek, vaîdden dönmek gibi yalan gerektirir. Çünkü bu sözün hakikati, (Allah Teala ezel-de bildiki kafirler cehennemde ebedî kalmazlar, bununla beraber bu ilminin hilaf nı haber verdi, onlar

n i
Ş
lerine riayet etmek için buyurdu ki; "Ebedi azabla onlara azab edeceğim" şeklinde olur.)
Bu manaya izin vermekte tam bir çirkinlik vard
I
r.

"İzzet sahibi olan Rabbin onların vasıflandırdıkları şeylerden münez-zehtir. Selam peygamberler üzerine olsun."

Kalb erbabının, kafirlerin ebedî cehennemde kalmıyacağına icma etmesi (bu hükümde birleşmeleri), bu
Şeyhin (Fusus yazar
I
n
I
n) kendi ke
Ş
iflerindendir. (Zaten) Ke
Ş
ifte hata ihtimali çoktur. Buna değer verilmez, hem de bu, ehli islam
I
n icamas
I
na muhalif olduğu durumda (o ke
Ş
fe hiç diğer verilmez.) (Mektubat-ı Rabbani 1. cilt, 266. mektubtan)